

[Socialministeren.]

mæssige Usikkerhed i de forskellige Tilfælde. Det kan meget vel føre til, at man maaske i et Fag som Arbejdsmændene — det ved jeg ikke, jeg tager det som Eksempel — vilde stille endnu større Krav; det ved jeg ikke noget om, men hvis man skal ind paa det rent statistisk beregningsmæssige, er det givet, at man ogsaa maa tage Hensyn til den Betragtning, Arbejdsdirektøren anlægger, den rent saglige og neutrale Betragtning, nemlig at disse Medlemmer, som normalt ikke er organiserede, kan have en Arbejdsløhedsrisiko, saaledes at der kan knytte sig en betydelig Risiko til dem ved Beregningen af en Forsikring, og da de frivilligt henvender sig om Forsikring, har det Formodningen for sig, at Risikoen er til Stede, maaske i ret betydeligt Omfang. Hvorledes det kan tænkes at influere paa en Beregning som denne, ved jeg ikke, jeg har ikke haft noget med det at gøre, men jeg skal altsaa gøre vedkommende opmærksom paa den Diskussion, der har fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gik derefter over til en Omtale af „Ekstrabladet“s betydelige Virksomhed og Mission i disse Forhold. Det forbyr mig; jeg troede ikke, at den ærede Ordfører for Venstre betragtede „Ekstrabladet“ som noget særligt i socialpolitisk Henseende, og efter min Formening fortjener det det heller ikke; efter det nøje Kendskab, jeg har til Bladets Artikler fra den Tid, jeg har været Socialminister, maa jeg sige, at jeg kunde i høj Grad have undværet dets Bistand, hvad jeg ogsaa har maattet. Jeg lægger altsaa ikke nogen synderlig Vægt paa, hvad der om Emner, der som disse er af rent saglig Karakter, staar i „Ekstrabladet“, eller hvad der ikke staar, men jeg vil være i Stand til at lade tilgaa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen under mere private Former, end jeg i Øjeblikket formaar, visse Oplysninger, der eventuelt kan give ham en Forklaring paa, hvorfor „Ekstrabladet“ ikke altid siger nøjagtigt det, som jeg ønsker.

Endelig kom det ærede Medlem ind paa Husassistentproblemet. Det har vel ikke nogen større Tilknytning til Behandlingen af dette Lovforslag, men jeg indrømmer, det er et Problem, som eksisterer. Det ærede Medlem sagde, at det maa være Administrationen, der støtter en Tendens til at unddrage sig Arbejdet ved Husvæsenet, eller saadan noget lignende. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem sigter til, og jeg vil gerne bede ham oplyse, hvad det er i Ad-

ministrationens Handlinger, der støtter de unge Piger i deres Ønske om ikke at beskæftige sig med Husgerning.

Det er vist et af de sædvanlige Angreb i Bladene paa Socialreformen, der skal bære Skylden for alt muligt, at man ogsaa blander den ind i Husassistentspørgsmaalet. Enhver ved, at der har været klaget over Mangel paa Husassistenter lige fra Holbergs Tid, at man ikke kan finde nogen Forfatter, som ikke beklager sig over dette Spørgsmaal, og at de fleste Dameselskaber i Løbet af hele det forrige Aarhundrede og længere har været opretholdt ved Diskussioner om Mangelen paa Husassistenter og Husassistenternes Mangler. Det er derfor ikke noget, der bør overraske, at i en Tid som den nuværende, hvor Industrien gaar for fuldt Sving, der vil, som Tidsaanden i det hele er, flere og flere af de unge Piger søge over til Industrien, hvor Forholdene, særlig naar henses til Arbejdstiden og Friheden, er bedre, end de er ved Husgerning.

Men dertil kommer en Omstændighed, som ikke har det fjerneste med Sociallovgivningen at gøre, nemlig den, at Husassistenterne er det eneste Fag, i hvilket der praktisk talt slet ikke oplæres af Læremestrene, af Husmødrene. I gamle Dage var det dog i høj Grad saaledes, at naar en ung Pige blev konfirmeret og kom ud at tjene, saa blev hun oplært i Husgerning. Det finder jo næsten ikke Sted mere. Det finder i hvert Fald kun Sted i meget ringe Udstrækning, i Forhold til det Antal Husassistenter, der er Brug for. Men Følgen af dette er, at de unge Piger, naar de bliver konfirmeret, søger over i anden Virksomhed, og saa staar man pludselig og skal have unge Piger i 18—19 Aars Alderen til Husassistenter, og saa vil Mangelen paa saadanne kvalificerede Husassistenter stige Aar efter Aar. Det er et Spørgsmaal, der ikke har noget med den sociale Lovgivning at gøre. Men det er et Problem, der foreligger, og det er et Problem, der ogsaa beskæftiger Socialministeriet.

Naar man i Bladene ved enkelte Lejligheder har set det stillet saaledes op, at de unge Piger, som var Husassistenter, forlod Pladserne for at søge Socialhjælp, ja, saa maa jeg anmode om at faa Eksempler forelagt, for det er der ikke nogen af dem, der har med Socialkontorerne at gøre, der tror paa, og det er der i den gældende Lovgivning tilstrækkelige Regler til at modvirke eller forhindre.

Den ærede konservative Ordfører henviste til Betænkningen, og derfor talte han kort, for denne Betænkning er meget indholdslos. I Virkeligheden indeholder Det